

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAY DÜDÜK

AZİZ NESİN

GIRGIR

ÜREKİ NİHAİ BİR MİZAN DEĞİŞİDİĞİ

MİM UYKUSUZ

www.pornantey.org

BAY DÜDÜK

Yazan : AZİZ NESİN
Çizen : MİM UYKUSUZ

Sürte sürte bir oldum. Kıs-
metim bağlanmış demek. Kimse
bana iş vermiyor, hiç bir yer-
de iş bulamıyorum. İnsan darda
kaldı mı, en olmayacak şeyleri bi-
le düşünüyor. Maçka'dan Dolma-
bahçe'ye doğru, işte böyle en ol-
mayacak şeyleri düşünme düşünme
gidiyordum. Stadyomun önüne gel-
dim, bir ana baba günü. Öyle ka-
labalık, caddeden geçmenin imkânı
yok. Bu adamlar stadyoma na-

sıl giriyorlar? İnsan anaforunun
içinde, bir o yana, bir bu yana fır-
fır dönüyordum. Bir dalga geli-
yor, elli metre aşağı iniyoruz ...
Önden itiyorlar, yirmi adım geri
bas, arkadan dayanıyorlar, otuz
adım öne yürü. Dört yandan bir-
den sıkıştırıyorlar, o zaman oldu-
ğum yerde fırıldak gibi dönüyor-
dum.

Bir yere geldim dayandım ki,
söküp çıkmanın imkânı yok. Ken-

dimi bu insan seline bıraktığımı
sanmayın. Ha babam zorluyorum
Ama nereye? Bir saat kadar de-
belendim, çabaladım, çırpındım o
insan düğümünün içinden bir tür-
lü kendimi söküp çıkaramadım ..
Bana öyle geldi ki, içine düştü-
ğüm bu insan anaforundan bir da-
ha ömrüm oldukça artık kurtula-
mayacağım. O yana itile, bu yana
kakala son soluğumu şuracıkta ve-
rip güme gideceğim.

İşte tam o umutsuzluk sıram-
da bir düdük ötti. Düdük ama, ne
düdük.. Anadan doğma sağırın,
duyacağı bir düdüğü. Düdüğün öt-
mesiyle o birbirine kenetlenmiş
insan kalabalığı şak diye ikiye
ayrıldı. Düdüklü adama yol verdil-
er. Bir de baktım: Aaa.. Bizim
Musa değil mi?

-Musaaa!.. diye çağırdım..
"Ulan Musaa!.." diye de ba-
ğırabiliyordum Ama düdüğe olan say-

gımdan olacak, böyle diyemedim. Sesimi duyunca Musa elimden tuttu, beni o kalabalıktan çıkardı... Yürümeye başladık. Önümüz tı-kandıkça: Musa düdüğüne asılı-yordu. Düdüğü duyanlar birbirle-rini ezerek kaçıyorlar, bize yol açıyorlardı. Musa önde, ben arka-sında, böyle ilerleyerek stadyo -mun kapısına geldik. Musa bir düdüğü de kapıda öttürdü. Kapıda-ki memur,

-Buyurun! diye bize yol verdi Turnikeden geçtik içeri gir-dik. Geniş bir soluk alınca,

-Ulan Musa, sen Beden Ter-biyesi Genel Müdürü mü oldun? Nedir bu, düdüğü elinde fırır öt-türünce herkes sana yol veriyor? dedim.

-Beni bırak da sen kendini an-lat, ne iş yapıyorsun? dedi.

-Hiç bir iş yaptığım yok. Beş aydır iş arıyorum. Ama erkekle -

re iş yok. Şimdi gelirken onu dü-şünüyordum. Bir iki makyaj yapıp kadın kılığına mı girsem? Ama onları doğruluyorum. Ben de ya-nımda çalıştırmak için birisini a-rasam, nazık gibi bir erkek ala-cağıma, güzel bir kadın seçerdim. İçimde kötülük olduğundan değil. Nasil olsa ikisi de aynı işi yap-mayacak mı, hiç olmazsa karşı-n-da güzel bir kadın görürsün de gönlün gözün açılır.

Musa,
-Anlaşılan, sen iyice bitiksin, dedi.

-İlem de nasıl! Beş ay işsiz-lik ne demek?

Ondan sonra maçın heyecanı-yla konuşmadık. Maçtan çıktık. Mu-sa, fırır düdüğü öttürüp bize yol açıyor. Düzlüğe çıkınca.

-Arabaya binelim, dedi.

Binelim binmesine; ama nasıl bineceğiz? Ben diyeyim beş yüz kişi, siz deyin bin kişi araba, otobüs bekliyor. Bir boş araba geldi mi, yüz kişi birden koşuyor.

-Bize iki günde sıra gelmez.

Musa,

-Sen dur! dedi.

Ötümüzden bir taksi geçerken, cebinden düdüğü çıkarıp, fıır fıır öttürdü. Düdüğü öttürmesiyle hızla giden taksi döndü, geldi,

ötümümüzde durdu. Biz taksiye bindik. İşin şaşılacak yanı, boş arabaya başkaları saldırmadı. Arabada,

-Ulan Musa, yoksa sen Trafik Müdürü mü oldun? dedim.

Parmağımı dudağına götürüp, "Sus! " işareti yaptım. Nişantaşı'nda taksiden indik. Musa cüzdanına davrandı. Şoför:

-Ayağını öpeyim abi, parais-temez, kurban olayım.. dedi. Pa-

ra almadı.

-Şoför tanıdık mı? dedim.

-Yoo...dedi.

-Ulan Musa, yoksa sen Polis Müdürü mü oldun?

Yine bir "Sus! " işareti verdim.

-Şurdan öte beri alalım da eve gidelim, dedi.

Kasaba gittik. Kasap dükkânının önünde bir kuyruk var, sonu görünmüyor. Kuyruktakiler sıra kavgası yapıyorlar, birbirleri-

ne girmişler. Bizim Musahemen düdüğü sarıldı. Düdüğün ötmesiyle herkes yerli yerine çekildi... Kasap da dışarı uğrayıp, Musa'ya,

-Buyurun! dedi.

Biz kuyruğu yapıp içeri girdik.

-Bir kilo bonfile...

Kasap soruyor,

-Başka emriniz?

-Beyin var mı?

-On tane yeter mi ?
Kasap paketi yaptı... Musa cüzdanı çıkardı, kasap, -Vallahi olmaz beyefendi ... diye parayı almadı. Ama biz et-leri aldık, dışarı çıktık.
-Ulan Musa, yoksa sen Bele-diye Müdürü mü oldun ?
Benim sorularıma hep, sus, ejver.
-Bu akşam yemeği dışarı -da yeriz. Bu aldıklarım parına de-di,

Ertesi gün pazar.
-Neler istersin ? dedi.
-Hiç bir şey istemem dedim.
Efendim oradan gittik mana -va. Oradan gittik bakkala. Bizim Musa, dükkândan içeri girme -den önce bir kere düdüğe asılı -yor. Ondan sonra içeri giriyor... Elimiz kolumuz paket doldu. Hiç bir yere de on para verdiği yok.
Bir düdük daha öttürüp bir taksi çevirdi. Apartmanına gittik, şöföre:

-Bekle! dedi.
Musa bekâr. Apartmanında bir başına oturuyor. Elimizdekileri, bıraktık. Kapıda bekleyen taksi -ye bindik. Bir gazinoya gittik. O şöför de para almadı.
Gazino tıklım tıklım dolu. Mu-sa düdüğü fora etti. Daha ağzına göttürmeye kalmadan gazinonun önce garsonları, arkadan sahibi olacak, biri koştu.
Bize, sahnenin önünde bir

masa koydular. Biz bişey iste -meden masayı donattılar.
-Ulan Musa, yoksa müfettiş misin ?
Ben sordukça, sus diyor, baş-ka bir şey demiyor. Musa büyük bişey olmuş ama ne olmuş ? Bi-türlü çıkaramıyorum. Sazlar, şar-kılar başladı. Biz de kafaları çe-kiyoruz. Garsonlar etrafımız-da pervane olmuşlar. Derken ar-kada bir gürültü koptu.

Sarhoşlar birbirlerine girdiler. Onlar bıçakları fora ederken bizim Musa da düdüğe asıldı. O aslan kesilmiş kavgacılar, düdüğün bir fırt etmesiyle uyuz it gibi kuyruklarını kısıp oturdular.

Bu bizim Musa ne olmuş?. Düşünüyorum, düşünüyorum, bitürlü bulanıyorum. Gazinodaki hesap şöyle böyle iki yüz lirayı buldu. Gazinocu, "Para almam da almam" diyor.

Bir arabaya bindik, eve gel-

dik. Ertesi gün pazar. Musa kol-ları sıvayıp kendi eliyle yemek-ler yaptı. Ben gidecek oldum.

-Olmaz, dedi, bir hafta misafirim ol da aklın başına gel sin Bir hafta Musa'nın evinde yan gelip yattım. Geziyoruz, tozuyoruz, eğleniyoruz. Musa'nın hiç bir yere on para verdiği yok. O verse de almıyorlar.

-Ulan Musa, sen birbüyük adam olmuşsun ama ne? Söyle şunu! diyorum.

Söylemiyor. En sonunda, -Söylerim ama, kimseye söylemeyeceksin, dedi.

-Söylemem.

-Dinine?

-Söylemem.

-İmanına?

-Söylemem.

Yemin yemin üstüne. Kimseye söylemeyeceğime iyice inandıktan sonra, cebinden düdüğü çıkardı, öptü, başına koydu.

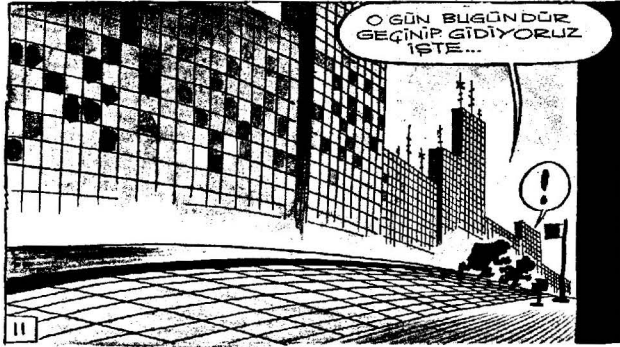
-İşte birader, dedi, bütün ke-

ramet bu mübarek düdükte. Bir gün Karaköy'de dolmuş bekliyordum. Kuyrukta bekle bekle, sıra geleceği yok. Elimdeki zincire bağlı düdüğü sallayıp dururken, her nasılsa dalgınlıkla düdüğü ağzıma götürüp öttürmüştüm. Oradan bir memur koşup geldi, selâmı çaktı. Sen olsan ne yaparsın?

-Bilmem!

-İntizamı temin edin oğlum" dedim, yürüdüm.

Biraz gittim. Kalabalıktan cad-

deyi karşıya geçemiyorum. Düdügü çıkarıp öttürdüm. Bütün taşıtlar durdu. Karşıya geçtim, "Ya hu bu ne iş?" dedim kendi kendime. Düdüğü öttürdün mü, işler işlediğin gibi yürüyor. Sonra anladım birader. Bizde bütün işler düdükle yürümez mi? Vapur düdükle kalkar, tren düdükle kalkar. Araba düdükle durur. Kavgacı düdükle barış görüş olur. Hatta düdüğün sesini duyan kaçır. Bak şimdi şu meydana bir düdük öt-

türeyim, çıl yavrusu gibi herkes bir yana dağılır. .O zaman anladım, bizde bütün işler düdükle yürüyor. O gün bugün işte, bu düdüğün sayesinde geçinip gidiyoruz. Bak, dinine, imanına başkasına söyleme. Yoksa eline birdüdük geçiren fırlar ortaya. İşler kesat gider.

Söylemeyeceğime yemin ettim, ama, yazmam diye yemin etmedim ya. .İşte yazıyorum. Şimdi benim de sizden bir ricam var.

Şu söyleyeceklerimi siz de sakın başkasına söylemeyin. Musadan, ayrılınca hemen bir düdükte ben satın aldım. Taksim meydanında bir düdük öttürdüm. Gelgelelim, hiç kimse düdüğe aldırış etmediği gibi, ilk öttürüşte beni yakaladılar. Ertesi gün de gazeteler, "Sahte müfettiş yakalandı", "Kendine polis süsü veren biri tutuldu" gibi benim için yazmadık söz bırakmadılar. Oysa, Tanrı bilir ya, düdük öttürmekten başkaca,

hiç bir suçum yoktu. Ondan sonra anladım ki, bizde düdük geçiyor geçmesine ama, öttürmesini bileceksin. Benim gibi, düdüğü öttürürken, elin ayağın titrer, öttürsem mi, öttürmesem mi diye kuyuya düşersen hapa yutduğundur.

Benim de sizden ricam, düdüğün nasıl öttürüleceğini başkalarına söylememenizdir. Yoksa düdük öttürmesini bilen için çok işlere yarıyor...

SON